

[Enggaard.]

Det forhindrer naturligvis ikke, at vi kan og må interessere os for fremtidige alternativer. Et af formålene med den sikkerhedspolitiske rapport, der er blevet til et udmærket stykke arbejde, var bl. a. at undersøge sådanne alternative muligheder. Således behandler rapporten muligheden af et nordisk forsvarsforbund og isoleret dansk neutralitet. Men den giver det indtryk, at sådanne løsninger ikke hører hjemme blandt de realistiske alternativer. Der gives gode begrundelser såsom vanskeligheden ved at opnå enighed mellem de nordiske lande, forrykkelse af magtbalancen i vestlig disfavør uden udsigt til tilsvarende østlige kompensationer og svækkelse af NATOs muligheder. Jeg finder, at rapporten med megen konsekvens fremhæver, at et nordisk forsvarsforbund også ville forudsætte accept eller anerkendelse fra begge supermagters side.

Jeg vil imidlertid kraftigt understrege, at det for venstre er væsentligt, at vor sikkerheds- og forsvarspolitik ikke gøres til genstand for en usaglig, taktisk bestemt politisk behandling eller bliver led i en almindelig overbudspolitik, som man fra tid til anden kan spore tendenser til. Det skulle gerne være sådan, at man kan drøfte tingene på et sagligt grundlag, uden at forsvaret straks inddrages som kastebold i indenrigspolitikken. Der er sket meget i de senere år på det forsvarspolitiske område. Der har været anledning til ændringer, og der er det stadig, sådan som det også fremgik af statsministerens redegørelse. Men det er væsentligt, at nye ordninger får tid til at blive indarbejdet på baggrund af en rolig udvikling på dette område og i overensstemmelse med en solid opbakning i befolkningen.

Danmark er selvsagt meget interesseret i den politiske udvikling inden for De europæiske Fællesskaber. Foreløbig er dog den politiske koordinering mellem Europas lande et anliggende, der ligger et stykke ude i fremtiden efter alt at dømme. Indtil videre er det efter aftale mellem udenrigsministrene bestemt, at der alene skal foregå halvårlige konsultative møder med henblik på den politiske udvikling inden for Fællesskaberne. Venstre deler fuldt ud ønsket om, at også det politiske samarbejde kan udbygges.

Forhandlingerne om Nordek førte som

bekendt ikke til de tilsigtede resultater, og det, vi herefter må koncentrere vore anstrengelser om på det nordiske plan, er at videreføre og videreudvikle det samarbejde, som er muligt, det vil sige på områder som kultur, forskning og uddannelse. Derudover kan man lægge vægt på at søge det samarbejde, som er etableret, det fælles arbejdsmarked, fortsat i videst muligt omfang, hvor det er foreneligt med reglerne i De europæiske Fællesskaber.

I tilknytning til statsministerens redegørelse og oplysningerne om behovet for visse lovgivningsændringer med hensyn til udlændinges etableringsret og erhvervelse af dansk ejendom forudsat dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber skal jeg udtrykke venstres tilfredshed med, at der på dette område ikke synes at være uoverstigelige hindringer for en fornuftig ordning, der tilgodeser interessen i at bevare dansk jord på danske hænder. Ud over enkelte konkrete ændringer vedrørende sommerhuskolonier o. lign. med udlejning for øje ser det ud til, at der ikke indtil videre vil forekomme særlige jordpolitiske problemer ved optagelse i Fællesskaberne. Erfaringer i de nuværende medlemslande har da heller ikke peget imod eksistensen af sådanne betydelige vanskeligheder, og det vil efter venstres opfattelse være forkert at tage forskud på en række bekymringer på dette område, som formentlig slet ikke vil foreligge, eller som i værste fald vil ligge adskillige år ude i fremtiden, afhængig af overgangsperiodens længde.

Den økonomiske politik står med rette i centrum af tidens politiske diskussion. Det har den gjort i adskillige år, men problemerne kræver fortsat en aktiv interesse fra folketingets side for at opnå varige løsninger. Jeg synes, det er rigtigt at fastslå, at der er en række opmuntrende træk i det økonomiske billede. Beskæftigelsen er fortsat overordentlig høj, og for første gang oplever vi dette, at den er ensartet høj over hele landet; også i de tidligere arbejdsløshedsramte områder, hvor man med særlige egnsudviklingslove har søgt at fremme beskæftigelsen. Industrieksporten er fortsat i en gunstig udvikling, som er opmuntrende ikke mindst på baggrund af de fortsat gode afsætningsvilkår i udlandet. Landbrugseksporten viser også nu en fremgang, fordi den